



En akademi, för vem?

Regeringspropositionen "En akademi i tiden" bifölls av riksdagen den 15 juni efter ytterst små förändringar i utbildningsutskottet.

Propositionen innebär att stora delar av Högskoleförordningen och Högskolelagen tas bort. Det betyder bl.a. att kollegiala organ såsom fakultets- och lärarutbildningsnämnder kan tas bort och att rektorer kan utse akademiskt meriterade utredare som tar fram beslutsunderlag om verksamheten. Förändringarna innebär även att kraven för att tillträda höga chefspositioner ska sänkas, genom att inte längre fordra administrativ skicklighet och fokusera på kravet på vetenskaplig kompetens.

Administrativ skicklighet innebär insikt och kompetens inom det personalpolitiska området såsom intresse för personalens uppfattning i olika frågor, respekt för

personalens kompetens och erfarenhet, vilja att föra en dialog med de fackliga organisationerna. När det akademiska ledarskapet degraderas till att enbart omfatta vetenskaplig skicklighet, är vi illa ute. Det ser vi redan på huvudstadens största lärosäte, där vetenskapligt kompetenta utredare tar fram förslag efter förslag till förändringar av verksamheten, utan att bry sig om vad personalen och dess företrädare har att säga om det. Man kan bara undra vad som kommer att hända när lagändringarna träder i kraft vid årsskiftet. Då kanske vi inte ens får ha kvar våra kollegiala beslutande organ! Många blir då fullständigt utelämnade åt utredare utsedda av rektorn. Då kan vi börja ställa oss frågan, för vem har "En akademi i tiden" tagits fram?, och för vilket århundrade?

AP

1 gästar 18

Sektionsstyrelsen vid Uppsala universitet (01) förlade i år sina planeringsdagar till Gotland och Visby. Det blev dessutom ett utmärkt tillfälle för ett givande möte med representanter för sektionen vid högskolan på Gotland (18). Genom deras ordförande, Anna-Lena Berglund, ordnades så att såväl planeringsmöte, träff med Gotlandssektionen och ett möte med högskolans förvaltningschef Therése Gardell kunde äga rum i högskolans spännande lokaler. Gardell presenterade sin syn på det samarbete som inletts mellan Uppsala universitet och Gotlands högskola. I mötet med Anna-Lena Berglund och några av hennes styrelsekamrater dryftades likheter och skillnader i det fackliga arbetet vid en liten resp. stor myndighet. En av de stora skillnaderna, nämligen det mer informella

arbetsklimatet på den mindre arbetsplatsen, fick en tydlig illustration vid den rundvandring på högskolan som gjordes med Anna-Lena som ciceron. Då ledningskansliet passerades fick Uppsala sektionen möjlighet att hälsa på rektor Jörgen Tholin och byta några ord med honom och några av hans medarbetare. Trots det digra programmet -ankomst söndag eftermiddag på nationaldagen och hemresa tisdag eftermiddag- hans det också med en liten utflykt till Roma, den gamla tingsplatsen på Gotland, samt en del springande på de smala och charmiga gatorna i den gamla hansastaden Visby. Sammanfattningsvis blev planeringsdagarna mycket givande, menar ordförande Carin Söderhäll och får medhåll av övriga ledamöter i Uppsala sektionens styrelse som deltog i resan.

JB

Kalendarium

Sommar, sommar, sommar

2010-08-16,17
Avdelningsstyrelse &
Planeringsmöte

Aktuella länkar

Gå in på www.st.org/universitet klicka vidare och läs mer!

Bidrag önskas!

Tillsammans är vi inte bara starka, vi hör också otroligt bra! Skicka därför tips till oss om allt som kan vara av intresse, högt som lågt, stort som smått. Skriv också gärna texter själv. Det måste inte vara något du hört eller sett utan kan lika gärna vara något du tycker andra borde höra. Underteckna med namn eller signatur. Kontaktinfo längst ner på sidan 2.

DIN VÄN PÅ JOBBET!



Testa Fackförbundet ST för 50 kronor per månad de första halvåret!
www.st.org

Bli medlem!

Månadens krönika - Forskning och forskningspolitik i Ukraina

För drygt ett år sedan inledde avdelningen ett samarbete med Ukrainas forskarförbund som organiserar forskarna inom Ukrainas vetenskapsakademier. I Ukraina finns fortfarande en klar åtskillnad mellan akademierna som bedriver forskning och universiteten som i princip är rena utbildningsinstitutioner utan forskningsresurser. Denna "sovjetiska" modell var förhärskande i såväl Östeuropa som planekonomierna i Sydostasien (t ex Kina och Vietnam) före 1990-talets omvandling av dessa samhällen. I denna modell försåg vetenskapsakademierna, som var underställda kommunistpartiernas centralkommittéer, bland annat politiker och beslutsfattare med forskningsbaserad kunskap medan universiteten huvudsakligen fungerade som institutioner för yrkesutbildning. I de flesta länder i Östeuropa, liksom i Kina och Vietnam, har forsknings- och utbildningssystemen reformerats så att separation mellan forskning och utbildning upphävts och universiteten

numera också är forskningsinstitutioner med egna forskningsresurser. I Ukraina där alltså den gamla modellen finns kvar är situationen för såväl vetenskapsakademierna som universiteten svår. Akademierna har erfarit stora nedskärningar som resulterat i närmast en halvering av antalet forskare de senaste 15 åren och att de som är kvar kanske inte får ut mer än hälften av den avtalsenliga lönen. Denna utveckling har också inneburit en åldrande forskarkår med få ungdomar, speciellt som det inte heller finns någon forskningsfinansiering att söka utanför akademierna. Universiteten är lågt rankade genom avsaknad av forskningsresurser, vilket hämmar internationellt utbyte och samarbete. Mot den här bakgrunden har vi tillsammans med det ukrainska forskarförbundet startat ett projekt som avser att utveckla förslag till hur forskningspolitiken kan reformeras i Ukraina när det gäller forskningens och forskningsfinansieringens organisering. Projektet inleds med seminarier om

forskningspolitik och forskningsorganisering i olika länder, speciellt länder som redan reformerat sin forsknings- och utbildningspolitik de senaste 20 åren. Ett första seminarium organiseras på Forskningspolitiska Institutet i Lund i början av september. I mitten av juni diskuterade och planerade vi projektet tillsammans med våra ukrainska kollegor på deras årliga fackföreningsseminarium som äger rum på en semester- och konferensanläggning på Krim. Inte heller denna anläggning tycks ha förändrats, t ex när det teknik (inget Internet) och service, utan har fortfarande en "flavour" av sovjetiskt 70- och 80-tal. Direkt efter hemkomsten möttes vi av vår arbetsgivares bud i avtalsrörelsen, som nostalgiskt tycks blicka ännu längre tillbaka, till en tid innan det ens fanns några fackföreningar.

Kjell Nilsson
Ledamot i avdelningsstyrelsen

Turbulens på Linné

Personalorganisationerna är mycket kritiska mot universitetsdirektör Annika Åkerblom på Linné universitetet. Åkerbloms ledarstil har skapat en arbetsmiljö som av allt att döma lämnar en hel del övrigt att önska, skriver Smålandsposten. Måndagen den 7:e juni avsa sig hennes kanslichef, Bertil Jansson, alla sina uppdrag med omedelbar verkan. Skälet, säger han, är att han inte kan ställa sig bakom och exekvera de destruktiva beslut om uppsägningar av personal Åkerblom fattat. Enligt

Smålandsposten förnekade först Annika Åkerblom att det fanns kritik bakom Janssons begäran om uppsägning. Konfronterad med Janssons brev ändrade hon sig dock men hävdar att kritiken hänger ihop med specifika personliga förhållanden. Missförhållandena kring Åkerblom har nu lett till att skyddsombuden begärt en utredning av arbetsmiljön enligt § 6.1 i arbetsmiljölagen. Fackförbundet STs ordförande på Linné universitetet, Annika Aronsson, framhåller att det nu inträffade

kring uppsägningarna av personal inte är de enda missförhållandena. Nyligen fick personalorganisationerna rätt i en tvisteförhandling angående implementeringen av en ny delegationsordning vid universitetet. Ledningen, med universitetsdirektören som anförare, ansåg inte att förändringen behövde MBL-förhandlas. Istället för böter skall Linné universitetet genomföra utbildningar i MBL för fr.a. sina chefer men också för alla förtroendevalda.

JB

Även de gamla inkaindianerna

I helgen pågick det i Stockholm något så ovanligt som en solfest. Hundratals stockholmare hade intagit Rålambshovsparkens amfiteater för att beskåda Inkaindianernas solfest, Inti Raymi. Ceremonin är en tacksägelse till solguden Inti för årets skörd och en önskan om fortsatt välstånd för hela Inkafolket. Högtidligheten är också en hyllning till Moder jord, Pachamama. Inti Raymi äger rum i anslutning till södra halvklotets vintersolstånd och sammanfaller med svensk midsommar. Numera har Inti Raymi även importerats till Sverige och "Rålis". Inkahövdingen tog emot rapporter från väst, öst, syd och nord om tillståndet för Pachamama. Vi fick höra om torka, översvämningar men även om överflöd och om olika folkgrupper som hade svårt att komma

överens med varandra. Inkahövdingen tackade för maten, majsdrycken och den heliga elden. Han sände även sitt budskap om att folken ska ena sig och driva bort hungern, rovdriften på Moder Jord och att Inti ska lysa upp människornas hårda hjärtan. Festligheterna kring det postmoderna Inti Raymi skiljer sig förmodligen från de under Inkaimperiet. Det är också mycket möjligt att inkahövdingens budskap är en anpassning till de bilder vi gärna utvecklar av ursprungsbefolkningars livsfilosofi. Men det är ändå något sympatiskt över viljan att tillsammans lösa gemensamma problem. Även de gamla inkaindianerna visste att ensam inte är stark. Jag undrar hur vår relation till våra kollektivavtal beskrivs om 500 år. De kanske beskrivs som rituella utväxlingar av

yrkanden som i början är rejält tilltagna men som enligt ceremonin blir mer realistiska ju längre tiden går, tills medlingsanden kommer in som ett orakel. Och då lyssnar alla.

AP

Kontaktinformation:

Redaktionen:
Janne Backlund
janne.backlund@abm.uu.se
Alejandra Pizarro
alejandra.pizarro@utep.su.se

Webbinformatör:
Annika Aronsson
annika.aronsson@lnu.se